

200418

Ju närmare Jesus vi kommer – desto tydligare blir vår egen synd

Inga yttre former kan ersätta enkel tro och att fullständigt ta avstånd från det egna jaget. Men ingen människa kan tömma sig själv på det egna jaget. Vi kan bara ge vårt samtycke till att Kristus gör det. Själen kommer då att säga: Herre, ta mitt hjärta eftersom jag inte kan ge det. Det är din egendom. Bevara det rent, jag kan inte bevara det åt dig. Rädda mig trots att jag är sådan jag är, trots mitt svaga jag som inte är Kristuslikt. Stöp om mig, forma mig, lyft upp mig till en ren och helig atmosfär där din kärleks kraftiga ström kan flyta genom min själ.

Det är inte bara i början av det kristna livet som vi ska ta avstånd från det egna jaget. Detta måste göras på nytt vid varje steg mot himlen. Alla våra goda gärningar är beroende av en kraft utanför oss. Därför måste hjärtat ständigt sträcka sig mot Gud. Vi måste ständigt, ärligt och med förkrossade hjärtan bekänna vår synd och själen måste ödmjuka sig inför honom. Bara genom att ständigt ta avstånd från jaget och att förlita oss på Kristus kan vi vandra tryggt.

Ju närmare Jesus vi kommer och ju tydligare vi urskiljer renheten i hans karaktär, desto tydligare kan vi även urskilja syndens gränslösa syndfullhet, och desto mindre benägna kommer vi att känna oss att upphöja oss själva. De som himlen bedömer som heliga är de sista att skylda med sin egen godhet. Aposteln Petrus blev en trogen tjänare för Kristus, och han var högt ärad med gudomligt ljus och kraft. Han hade en aktiv roll i att bygga upp Kristi församling. Men Petrus glömde aldrig den fruktansvärda erfarenheten när han förödmjukade sig själv. Hans synd var förlåten, men han visste ändå mycket väl att den karaktärssvaghet som orsakat hans fall kunde bara Kristi nåd avhjälpa. Han fann inget hos sig själv att skryta över.

Ingen av apostlarna eller profeterna påstod någonsin att de var utan synd. De människor som levt närmast Gud, människor som hellre skulle offra livet än att medvetet göra något fel, människor som Gud hedrat med gudomligt ljus och kraft, har bekant att de var syndfulla i sin egen natur. De har inte haft någon tillit till köttet. De har inte gjort anspråk på någon rättfärdighet i sig själva, utan har litat fullständigt på Kristi rättfärdighet. Så kommer det att vara med alla som fäster blicken på Kristus.

- Christ Object Lessons, s. 159-160

(Översättning: S. Gundler)